

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 19 września 2016 r.,

w sprawie **B. S.**

zażalenia oskarżonej na zarządzenie Przewodniczącej Wydziału VI Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 sierpnia 2016 r., sygn. akt VI Ko (...), o odmowie przyjęcia zażalenia na odmowę wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania skargi kasacyjnej w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt VI Ka (...) uchylającym wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 29 grudnia 2014 r., sygn. akt II K (...) i na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. umarzającym postępowanie karne wobec oskarżonej,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono, na podstawie art. 429 § 1 k.p.k., przyjęcia zażalenia B. S. na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 lipca 2016 r., którym nie uwzględniono wniosku oskarżonej o ustanowienie obrońcy z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i wniesienia kasacji od wyroku tego Sądu z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt VI Ka (...).

W zażaleniu wniesionym na tę decyzję B. S. podniosła zarzuty dotyczące zakończonego prawomocnie postępowania odwoławczego, nierzetelności w zachowaniu sędziów oraz pozbawienia jej prawa do obrony w sytuacji, gdy w sprawie wykazano, że nie jest ona w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia

profesjonalnego pełnomocnika procesowego. Na tej podstawie skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i wyznaczenie jej obrońcy z urzędu do sporządzenia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wniesione przez oskarżoną nie jest zasadne i na uwzględnienie nie zasługuje, chociaż rację ma B. S., iż w zaskarżonym postanowieniu błędnie przyjęto, że jest ona osobą skazaną, skoro sąd odwoławczy umorzył wobec oskarżonej postępowanie.

Nie ma żadnych podstaw do podważenia zaskarżonego zarządzenia, skoro jednoznaczny w swej treści przepis art. 528 § 1 pkt. 2 k.p.k. wskazuje wprost, że na odmowę wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji środek odwoławczy nie przysługuje. Jednocześnie trzeba zauważyć, że w przedmiotowym zażaleniu nie podniesiono żadnych argumentów zdolnych zakwestionować trafność zaskarżonego orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie B. S. w dniu 23 czerwca 2016 r. złożyła w Sądzie Okręgowym w W. wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i wyznaczenie adwokata z urzędu. Postanowieniem Przewodniczącego Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 lipca 2016 r. nie uwzględniono wniosku oskarżonej o ustanowienie adwokata z urzędu do sporządzenia i podpisania kasacji. Jednocześnie poinformowano oskarżoną, że orzeczenie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu (k. 73). Mimo to w dniu 29 lipca 2016 r. do Sądu wpłynęło zażalenie oskarżonej, w którym domagała się uchylenia skarżonego postanowienia.

W tym kontekście trzeba zauważyć, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 października 2013 r., K 30/11, stwierdzający niezgodność art. 81 § 1 k.p.k. - w zakresie, w jakim przepis ten nie przewiduje sądowej kontroli zarządzenia prezesa sądu o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu dla oskarżonego, który złożył wniosek w trybie art. 78 § 1 k.p.k. - z art. 42 ust. 2 w związku z art. 45 ust. 1 i z art. 78 Konstytucji nie dotyczy wydanego na podstawie art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k. w postępowaniu okołokasacyjnym zarządzenia o odmowie wyznaczenia adwokata w celu rozważenia możliwości wniesienia kasacji, a więc zarządzenie takie jest niezaskarżalne (por. postanowienie z dnia 27 maja 2014 r., sygn. akt V KZ 20/14, LEX nr 1463966).

Zatem, zaskarżonym zarządzeniem w pełni zasadnie odmówiono przyjęcia zażalenia oskarżonej B. S. i tym samym brak było jakichkolwiek podstaw do jego zmiany lub uchylecia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.